

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 95

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió extraordinària celebrada dia 16 de juliol del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 4/2013, de 21 de juny, de regulació provisional de les noves edificacions en nuclis residencials sense xarxa de sanejament (escrit RGE núm. 6886/13).

4082

Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 4/2013, de 21 de juny, de regulació provisional de les noves edificacions en nuclis residencials sense xarxa de sanejament (escrit RGE núm. 6886/13).

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara passam al punt del primer plenari, al punt únic de l'ordre del dia de la primera sessió plenària, que correspon al debat i la votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 4/2013, de dia 21 de juny, de regulació provisional de les noves edificacions en nuclis residencials sense xarxa de sanejament, escrit RGE núm. 6886/13.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat, sense límit de temps. Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El present Decret Llei 4/2013 substitueix, a la vegada que prorroga, la normativa provisional sobre l'edificació d'habitatges unifamiliars en nuclis que no tenen, a dia d'avui, xarxa de clavegueram. Aquesta normativa era la fixada a l'article 3 de la Llei 10/2010, de 27 de juliol, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i d'impuls a la inversió.

Aquest article 3 fixava una normativa transitòria que permetia atorgar llicència, certificat de final d'obra i cèdules d'habitabilitat per a habitatges unifamiliars aïllats a determinades zones residencials, tant en urbà com en urbanitzable, que no tenen xarxa de clavegueram. Inicialment aquesta possibilitat es podia fer durant el termini d'un any, que comptava des de l'entrada en vigor d'aquella llei de 2010, termini que ben aviat es va manifestar com a clarament insuficient. Per això, aquest termini es prorrogà a través del Decret Llei 3/2011.

Això no obstant, l'aplicació d'aquest article ha esdevingut problemàtic per diversos motius. En primer lloc, perquè no hi havia cap justificació que explicàs per què els unifamiliars de tipologia no aïllada no es podien acollir a la normativa. Tampoc no tenia massa explicació per què es podia donar el cas que una persona tengués llicència, però se li denegàs el certificat de final d'obra o la cèdula d'habitabilitat.

En definitiva, es podia discutir la conveniència d'aquesta regulació, però una vegada fixada els drets legítims dels propietaris quedaven sotmesos al compliment de determinats tràmits municipals, cosa que resulta força incompatible amb la naturalesa jurídica de la llicència d'obres, que implica el reconeixement del dret d'edificar per part del propietari.

Per tant, la decisió de prorrogar la vigència d'aquesta regulació provisional ha suposat també la completa substitució de la norma. A partir de l'entrada en vigor d'aquest decret llei, i en la mesura que aquesta cambra el validi, la possibilitat d'edificar nous habitatges es prorrogarà tres anys més i es podrà

aplicar també als edificis entre mitgeres, és a dir, la tipologia més tradicional dels nuclis històrics de la nostra comunitat.

Ara bé, qui vulgui edificar no només haurà de garantir un tractament adequat de les aigües residuals que produeixi, encara que sigui individualitzat, sinó que també haurà de garantir la futura connexió a la xarxa de clavegueram quan aquesta s'hagi construït i es trobi en funcionament.

En tot cas, és important recalcar que es tracta d'una normativa provisional que intenta solucionar problemes concrets, que en sòls urbans es puguin edificar habitatges unifamiliars amb totes les garanties mediambientals. Aquí no s'eximeix, en aquests sòls, de tenir clavegueram, ni molt manco es permet desenvolupar una nova urbanització sense aquesta infraestructura.

Pel que fa al motiu de la pròrroga crec que s'explica per si mateixa. La situació econòmica és la que és i els fets són els que són. Els indrets sense clavegueram, ara fa dos anys, segueixen pràcticament quasi tots ells en la mateixa situació i encara que es faci l'esforç de fer aquesta xarxa també, després, s'ha de poder connectar a una depuradora, i aquesta s'hauria de poder ampliar.

És molt fàcil en aquests temes fer demagògia i començar a parlar d'algunes urbanitzacions de luxe, però tots sabem que aquest no és el problema, que en aquests indrets es fan dotacions de servei de clavegueram i que sovint els promotors d'aquestes urbanitzacions de luxe no tenen cap problema a fer front als costos. El problema, també ho sabem, també és a altres indrets on els habitants no tenen aquests poders adquisitius, indrets on les coses es veuen d'una altra manera, d'una manera molt diferent.

Aquesta regulació es prorroga perquè entenem que no hi ha motius perquè una família no pugui fer-se la casa si es troba en sòl urbà i es garanteix el tema mediambiental, perquè entenem que no sempre ha de ser el ciutadà qui ha de pagar la factura de la inactivitat de les administracions, encara que aquesta situació d'inactivitat sigui forçada per la crisi econòmica. No hi trobam motius d'interès general que es vegin malbaratats per aquesta regulació i tampoc no pensam que sigui contrària a cap normativa superior. Si més no, no ho pot ser més que l'aprovada fa tres anys.

Els preg per això que pensin en els ciutadans d'aquesta comunitat, amb els seus interessos i que votin a favor de la convalidació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

Intervenció dels grups que ho facin a favor d'aquest decret. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Virtudes Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, permetin-me agrair la sensibilitat tant de la presidència com de la resta dels grups per haver alterat l'ordre dels plenaris prevists per avui, simplement avui ha estat una mostra del segrest que els ciutadans d'Eivissa, de Menorca i de Formentera a vegades pateixen per culpa del funcionament d'algunes companyies aèries.

(*Petit aldarull*)

Feta aquesta manifestació, anem al tema d'avui. El Decret Llei 4/2013, que avui se sotmet a convalidació de la cambra, estableix la regulació provisional de les noves edificacions unifamiliars residencials en sòl urbà existent que no tenen xarxa de clavegueram. La norma afecta unes situacions molt concretes, la concessió de llicències d'obra, finals d'obra i cèdules d'habitabilitat en sòl urbà existent per a edificacions unifamiliars d'ús residencial i té una vocació de provisionalitat: tres anys.

Aquesta, com em diran, no és la primera vegada que aquest parlament aprova un règim provisional com aquest, l'any 2010 el Govern del pacte va proposar l'aprovació de la Llei 10/2010 on a l'article tercer es permetia la concessió de llicències d'obra, finals d'obra i cèdules d'habitabilitat a sòls urbans i urbanitzables on no hi havia xarxa de sanejament. La norma volia evitar la paralització en la concessió de llicències que havia provocat la Llei 4/2008, que exigia abans de la concessió de les llicències que estàs executat el sanejament. L'any 2011 es va prorrogar per dos anys l'establert l'any 2010.

Per explicar per què avui el Govern proposa al Parlament aquesta norma crec que segueix vigent el que diu l'exposició de motius de la Llei 10/2010, i ja n'ha fet referència el Sr. Conseller. Tant la Llei 4/2010 com la Llei 10/2010 tenien un objectiu comú, l'estímul a la inversió, el seu títol, el seu nomenclàtor així ho deia.

Una de les mesures que proposava el llavors president Sr. Antich per estimular aquesta inversió, i que afectava el sector de la construcció, era la previsió del que deia l'article 3 de la Llei 10/2010 de possibilitar, donar llicències en sòls urbans i urbanitzables, malgrat no tengués executat el sanejament.

Deia aquesta exposició de motius, "en un context de mesures per a l'impuls de l'economia la possibilitat d'atorgar llicències en aquest àmbit serà motiu de dinamització de les empreses d'un sector especialment castigat per la crisi, un estímul, no obstant això, que té totes les garanties ambientals ja que la previsió només afecta els sectors amb un ús predominantment residencial i de tipologia unifamiliar i sempre hi haurà un control *ex ante* de l'administració competent en matèria hídrica i un estímul que sobretot es vincula a la voluntat que es procedeixi a la dotació de les oportunes infraestructures urbanístiques".

La previsió de terminis que es feia en aquell moment d'un any, fins i tot la seva pròrroga de dos anys que es va fer al principi d'aquesta legislatura, han esdevingut insuficients perquè els ajuntaments aprovin definitivament en els projectes d'urbanització com executin les infraestructures. Ho explicava molt millor que jo el Sr. Conseller.

La durada i la profunditat de la crisi econòmica ha superat qualsevol previsió inicial i exigeix avui afrontar amb decisió i realisme aquest problema per evitar la paralització de concessió de llicències d'habitatges unifamiliars en sòls urbans existents.

La proposta que avui se sotmet a convalidació entenem que dóna resposta a la situació introduint modificacions que milloren, al nostre judici, el plantejament fet l'any 2010. En primer lloc, aquesta nova llei restringeix el tipus de sòls a què afecta, només en sòl urbà podran donar-se llicències, s'elimina, per tant, la possibilitat de donar-les en sòl urbanitzable, com preveia la llei de 2010.

En segon lloc, parlo de sòls urbans existents on se sol·licita llicència per a habitatges unifamiliars aïllats, però s'introdueix també la possibilitat de fer-ho en el cas d'habitatges unifamiliars entre mitgeres, tipus d'habitatge habitual en molts de nuclis de poblacions tradicionals a les Illes, i especialment a l'illa de Mallorca.

Una altra novetat important per garantir la posterior connexió a la xarxa de sanejament és l'exigència al promotor d'una fiança. Això demostra, de forma clara, que es manté la vocació que ja es va anunciar amb la Llei 10/2010, que les infraestructures s'executin tan aviat com sigui possible, tan aviat com la situació econòmica ens ho permeti.

Aquest decret llei que avui se sotmet a votació manté, com no podia ser d'una altra manera, les mateixes exigències ambientals pel que al sistema de tractament d'aigües residuals i en el control de l'administració hídrica prèvia a qualsevol autorització, de la mateixa manera que es feia l'any 2010.

Per concloure, volem recordar, per evitar malentesos i confusions podem entendre que ben intencionades, cometes, cometes, cometes, que parlo només de sòls urbans, sòls urbans existents que varen ser executats en molts de casos en els anys seixanta complint la normativa que en aquelles urbanitzacions se'ls exigia en els anys seixanta, és a dir, en aquell moment no s'exigia sanejament, i en molts de casos parlo també de nuclis de població de caràcter històric. Per tant, no parlo d'afavorir cap interès inconfessable, intentam afavorir el mateix que volia afavorir la Llei 10/2010, exactament el mateix, la recuperació econòmica, la inversió i sobretot no permetre que en sòls urbans persones que volen fer casa seva no la puguin fer.

Com molt bé explicava el conseller, aquesta norma respon a una realitat de crisi que ha impossibilitat el compliment dels terminis prevists per tots i respon, entenem, amb totes les garanties ambientals. Per tant, el mateix que afavoria, el mateix que protegia i el mateix que volia la Llei 10/2010 és el que vol, permet i afavoreix aquesta norma, amb les millores, al nostre judici, de permetre els habitatges entre mitgeres i d'evitar que això sigui d'aplicació als urbanitzables, limitant-lo només als sòls urbans.

Per això, manifestem el suport del Grup Parlamentari Popular i esperem i desitjam el suport de la resta dels grups de la cambra amb coherència, com no pot ser d'una altra manera. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Passam a les intervencions dels grups parlamentaris de torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, quan vaig sentir que el Consell de Govern havia aprovat una, vostè li ha dit una pròrroga, al Decret 3/11, és a dir, a l'article 3 de la 10/2010 no em vaig preocupar massa, nosaltres ja ho havíem dit aquí fa dos anys, havíem dit, dos anys no bastaran, d'aquí dos anys ens tornarem a veure i, efectivament, aquí estam, ens tornam a veure, però la veritat és que m'ha semblat de les seves paraules i de les paraules de la portaveu popular, que vostès confonen una pròrroga del que deia l'article 3 de la 10/2010 amb una nova regulació, que és el que també vostè ha defensat aquí. Vostè ha dit que substitueix completament la 10/2010 a l'article 3.

Per tant, això és un poc la meua preocupació, no es tracta de prorrogar uns terminis que s'havien establert a la Llei 10/2010 i que es varen prorrogar per decret llei del Govern 3/2011, ara fa dos anys, el juliol de 2011, sinó que es tracta d'una nova regulació que té aspectes que els vull comentar.

La qüestió ve de l'any 2008 quan la Llei 4/2008 va determinar que per donar llicències d'edificació a sòls urbans era imprescindible l'existència a peu de parcel·la de tots els serveis bàsic, inclòs el clavegueram, traslladant a la nostra comunitat el mandat de la Llei de sòl estatal. Aquesta condició, que una parcel·la per ser solar tengués tots els serveis bàsics, no es va canviar a la Llei 10/2010. Aquesta llei a l'article 10 manté aquesta obligació i posa un termini d'un any per projectar i dos anys per executar les xarxes de clavegueram i connectar-hi tots els habitatges.

La Llei 10/2010 tenia un vessant de pròrroga o de moratòria, si volen, però tenia un vessant clar d'obligar a executar unes xarxes que si no s'executen en uns determinats terminis produeixen uns problemes ambientals que després els explicaré. Durant aquests terminis, un i dos anys, es podien donar llicències en zones d'habitatges unifamiliars aïllats amb sistemes provisionals i individuals de fosses sèptiques homologades i estanques.

El Decret Llei 3/2011 d'aquest govern, tampoc no va canviar l'obligació de fer clavegueram, es va limitar a ajornar els terminis de l'article 3 de la Llei 10/2010 dos anys més. Va ser la primera excepció urbanística d'aquest govern d'excepcions, però el termini, com era fàcilment previsible, tampoc no s'ha complert ni en una sola de les urbanitzacions afectades.

L'obligació de comptar amb tots els serveis bàsics, inclòs el clavegueram, tampoc no es va canviar a la Llei 7/2012, anomenada Llei Company, tampoc. L'article 6.3 d'aquesta llei diu textualment: "tenir la condició de solar, és a dir, tots els serveis bàsics és imprescindible perquè puguin atorgar-se llicències d'edificació. Això no obstant, l'ajuntament podrà autoritzar, tant en sòl urbà com en urbanitzable, l'edificació i la urbanització simultànies en els termes del Reglament de Gestió Urbanística, article 40 del Reglament de Gestió Urbanística". Per si li serveix, Sr. Conseller, res a veure l'article 40 amb aquesta fiança, amb aquesta garantia que vostè assenyala en aquest decret llei que és per enganxar el particular, el propietari a la xarxa de clavegueram col·lectiva. L'article 40 estableix garanties per executar simultàniament l'edificació i la urbanització.

Per tant, al principi, quan vaig sentir això, creia que es limitarien a establir una nova moratòria, una pròrroga, com ha dit vostè, per executar el clavegueram. Idò no, no és un nou termini, del que es tracta és que el Govern, amb un decret llei, ha eliminat el requisit legal de comptar amb una xarxa de sanejament per poder edificar en zones d'habitatge unifamiliars de sòl urbà i, per tant, deroga l'article 3 de la Llei 10/2010.

Això és un intent de regular les condicions bàsiques de les urbanitzacions i tornar a la situació dels anys setanta, i aquest intent és totalment inacceptable pels següents motius: en primer lloc, es crea una gran inseguretat jurídica, aquest decret diu: "article únic, implementació de les xarxes de sanejament" -Sr. Conseller, senyors diputats, ja hem parlat altres vegades dels títols de les seves lleis i dels seus decrets lleis- "implementació de les xarxes de sanejament", no torna a parlar de les xarxes de sanejament, d'obligar, d'impulsar, de posar en funcionament, que això és el que vol dir implementació, posar en funcionament les xarxes de sanejament, i això és tot el contrari, és una excepció perquè es pugui continuar construint sense xarxa de sanejament i per tant implementació és una aportació més al surrealisme dels títols de les lleis que vostès fan les quals, per un cantó, són sostenibles, per un altre són seguretat jurídica i ara implementen, quan, en realitat, els textos de la llei diuen tot el contrari.

En sòls urbans d'ús predominantment residencials existents i que no disposin de xarxa de sanejament es poden atorgar llicències d'edificació, diu el seu decret, de nova planta per a ús residencial, d'acord amb la normativa aplicable, sempre que concorrin els requisits següents: que no siguin edificis plurifamiliars, que disposin de fosa sèptica homologada, que es garanteixi la futura -i tan futura- connexió a la xarxa de clavegueram i que la llicència s'atorgui dins els propers tres anys.

On és l'obligatorietat de la Llei 10/2010, de presentar en termini el projecte d'urbanització i d'executar les obres de la xarxa de sanejament estipulades en aquesta llei? Es carrega l'article 3 de la Llei 10/2010, es carrega, sense dir-ho, l'article 6 de la seva pròpia Llei 7/2012, que resta vigent. I si la confusió fins ara era la conseqüència de normes tan absurdes com l'addicional primera de la Llei 7/2012, ara aquest intent pretén desregular els actes administratius, les llicències a les zones amb més demanda immobiliària, -amb més demanda immobiliària, Sr. Conseller, no és un que es vulgui fer ca seva, les zones de més demanda immobiliària-, creant una inseguretat total.

Segon aspecte inacceptable, més fosses sèptiques, més contaminació. El sistema de fosses sèptiques previst a la Llei 10/2010 és un sistema de fosses individuals i provisionals, homologades i estanques; provisionals, ja que s'estimava que en el termini màxim de dos anys s'hauria de produir l'efectiva connexió de totes les fosses a la xarxa de sanejament. Ara, el nou decret ja no parla d'aquesta provisionalitat. Homologades i estanques, aquesta característica, prevista a la Llei 10/2010, va lligada a la conseqüència més perversa dels pous absorbents, la contaminació, una contaminació descontrolada que afecta severament, depenent del tipus de subsòl, el freàtic, és a dir que es poden contaminar per nitrats i per colis els aquífers pròxims. Per això a la 10/2010 es va determinar que els sistemes havien de ser estanques, és a dir, sense abocar ni una gota residual no depurada en el subsòl. I per això, a la seva Llei 7/2012, a l'article 3.2.b), quan assenyala que en els assentaments en medi rural es pot excepcionar de forma justificada la xarxa de sanejament, es posa com a condició que les fosses sèptiques siguin homologades i estanques, article 3.2.b) de la 7/2012.

I ara ve i amb un decret lleva la condició d'estanquitat i per tant, a més de vulnerar les lleis que li he dit, algunes seves, el resultat és d'estendre la contaminació amb taca d'oli. I tot això perquè es pugui continuar construint en unes condicions que ja fa massa temps que s'han considerat a tot arreu, aquí i a Europa, com a inacceptables.

Els seus retrocessos en matèria mediambiental són brutals i tant els és pegar contra les actuacions del Govern anterior com contra les seves pròpies actuacions de fa pocs mesos, ja en parlarem d'aquí a unes setmanes del Pla hidrològic, deu estar pensant en aquella famosa reflexió del monjo: *para lo que me queda de convento ...*

El decret llei excepciona moltes més urbanitzacions.

(Remor de veus)

El decret llei excepciona moltes més urbanitzacions, a l'exposició de motius és diu que és inexplicable, i vostè ho ha dit aquí, ho ha dit la portaveu del Grup Popular, és inexplicable que l'article 3 de la Llei 10/2010 tan sols excepciona a les zones d'habitatges unifamiliars aïllats, sense que hi hagi, diuen, cap motiu que expliqui en quina mesura els edificis no aïllats afecten els riscos mediambientals que es puguin derivar d'aquesta regulació. En conseqüència, el decret llei estableix com a primer requisit, per aplicar la nova regulació, que no siguin edificis plurifamiliars. Pensen que si és un habitatge unifamiliar, igual, de la mateixa superfície que un habitatge entre mitgeres que un habitatge aïllat, la contaminació no depèn

de la posició de l'edifici de l'habitatge dins la parcel·la, depèn de què si és unifamiliar contamina igual. D'aquesta manera s'amplia la possibilitat d'edificar a les zones sense xarxa de sanejament per acollir també les parcel·les amb ús unifamiliar entre mitgeres. La tipologia entre mitgeres és la d'urbanitzacions d'adossats, no només, Sr. Conseller, dels nuclis tradicionals, també aquestes massives urbanitzacions d'adossats, model Marratxí, perquè ens entenguem, i també, i vostè ho ha dit, dels nuclis tradicionals de barris i pobles.

És a dir, multiplica per molt el supòsit de l'excepció.

Si no saben explicar quina és la raó ambiental per limitar les fosses sèptiques als habitatges aïllats, jo, modestament, els ho explicaré. És fàcil, el motiu és un concepte bàsic a tota la normativa urbanística, la densitat; en general, des de la Llei del sòl del 1976 es mesura per habitatges per hectàrea, és a dir, número d'habitatges possibles per cada 10.000 metres quadrats de sòl. He fet uns gràfics molt senzillats per aportar l'explicació que el Govern no té o no vol explicar: aquesta és una urbanització d'habitatges unifamiliars a la carretera de Sineu a Palma, de parcel·la més aviat petita, mínima parcel·la de 400 metres quadrats i he dibuixat una hectàrea -això que veuen aquí és una hectàrea-, i he comptat els habitatges construïbles, els que estan executats i els que es poden construir a les parcel·les vacants. Aquesta que veuen aquí és la densitat, de 7 habitatges per hectàrea, i just allà devora, just allà devora hi ha un nucli tradicional, a S'Hostalot, miri la densitat, Sr. Conseller, miri la densitat, aquest és el motiu, aquest és el motiu.

Aquesta és l'explicació que la densitat en zones entre mitgeres, com a mínim duplica la de les zones aïllades, es multipliquen per dos les fosses sèptiques i per tant es concentra molt el focus de contaminació i es multiplica per dos, com a mínim, la contaminació. Hi ha més del doble de gent i les aigües residuals de tots s'infiltra sense depurar en el subsòl, i per tant el risc ambiental és més del doble. I diuen que no s'explica, l'explicació al final és que vostès creuen que les fosses sèptiques no representen cap focus de contaminació i per tant eliminen el requisit legal d'executar la xarxa de sanejament fins i tot a zones on la concentració de pous absorbents pugui ser molt alta.

En definitiva, un decret desgraciat, modifica lleis vigents, la 7/2012, creant una nova desregulació d'acord amb el model desenvolupista del Govern i que, si s'aplica, suposarà més contaminació per a uns elements tan fràgils, preuats i necessaris a les nostres illes com són els aquífers. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Carbonero. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Avui tractam el Decret Llei número 24, tres vegades més decrets lleis que a tota la passada legislatura, tenim un govern que bàsicament ha estat governant via decret llei, la major part dels quals, per cert, no estan justificats, no tenen ni la necessària urgència ni són extraordinaris; de fet, si anassin al Constitucional, cosa en la qual no perdrem el temps, no passarien el sedàs de la constitucionalitat.

En aquests plenaris d'avui hem tractat aquells punt que el Govern del Partit Popular vol dur als plenaris, dues lleis i un decret llei, dues lleis, que això sí, han tengut la seva tramitació via comissió, ponència, anteriorment, hi ha hagut esmenes, hi ha hagut una feina i un tràmit parlamentari, i encara que discutiríem la urgència d'aquests plenaris per justificar aquestes lleis, està clar que hi ha hagut una tramitació on els grups parlamentaris han pogut intervenir. Però no així en els decrets lleis.

Senyors del Partit Popular, vostès governen a cop de "rodillo". Avui hem tengut una diputació permanent, una diputació permanent en què, per segona vegada des de l'oposició, es reclamava un plenari extraordinari, es va aturar aquest ple dia 15 de juny i fins al setembre el Govern no tindrà obligació de comparèixer, el Govern no tindrà obligació de donar explicacions damunt cap tipus de qüestió que se li plantegi des dels grups parlamentaris, no hi ha control del Govern, i ja li va bé al Sr. Bauzá que sigui així.

Mirin, senyors del Partit Popular, mentre aquí debatem sobre clavegueres, els problemes que hi ha en el carrer són uns altres, els problemes que preocupen els ciutadans i ciutadanes són uns altres. Avui de matí, en el plenari extraordinari, els proposàvem parlar de l'orquestra simfònica, els proposàvem parlar del futur de l'orquestra simfònica, que el Govern donàs explicacions de què passa amb l'orquestra simfònica; en lloc d'això, han dit que no. Hi va haver 5.000 persones que el dissabte passat varen sortir al carrer pel futur de la simfònica, perquè estan preocupats, i el Govern no dóna explicacions.

Tampoc no han volgut parlar de l'atenció sanitària universal, de la pujada de taxes universitàries o dels problemes del Decret de trilingüisme, tot això no preocupa al Partit Popular, de tot això no vol que en parlin, no. Volen que parlem del decret llei de clavegueram, bé, idò, avui hi ha una preocupació efectivament en el carrer, però és un altre tipus de clavegueres, de les que afecten el Govern, el partit del Govern de l'Estat, de les clavegueres que afecten per unes acusacions molt, molt preocupants, molt greus, de presumpte finançament il·legal del Partit Popular, per unes acusacions que hi hauria donacions per part d'empreses contractistes de l'administració; per sobresous en negre; per una comptabilitat B; per comissions il·legals, tot això és el que preocupa avui l'opinió pública i aquí no en podem parlar.

Divendres vendrà el president Rajoy i el Sr. Bauzá, que ara no és en el plenari, tindrà una oportunitat de dir-li qualque cosa. Es nega el Partit Popular a donar explicacions de qualsevol cosa, de parlar, tenim un parlament pràcticament extraterrestre, allunyat de la realitat, d'allò que a la ciutadania el preocupa.

Mirin, senyors del Partit Popular, s'ha de donar la cara per als temes importants, s'ha de sortir i s'ha de donar la cara, a qualsevol país democràtic ja hi hauria hagut assumptió de responsabilitats polítiques davant aquestes greus acusacions, amb possibles implicacions fins i tot en el finançament il·legal del Partit Popular a nivell autonòmic. Som davant un govern il·legítim, amb un PP, presumptament, que hauria de disposat de finançament il·legal per a les seves campanyes, que ha comès frau electoral enganant els ciutadans i ciutadanes amb les seves promeses i un govern absolutament segrestat per les declaracions del seu extresorer.

(Remor de veus)

Davant això, el Parlament de les Illes Balears es nega a tractar els temes del carrer.

(Remor de veus)

Mirin, senyors del Partit Popular, ja està bé de governar a cop de decret llei, ja està bé que aquest parlament no tracti els problemes que a la ciutadania preocupen i evidentment ja està bé de governar a cop de decret llei. Davant aquesta situació que ens trobam, el Grup Parlamentari MÉS sortirà d'aquest debat en protesta per l'actitud del Partit Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Torn de rèplica dels grups que hagin intervingut a favor d'aquest decret llei. Té la paraula en nom del Grup Popular, la Sra. Virtuts Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies. Lament l'absència dels diputats del Grup MÉS, sempre he cregut i crec que la democràcia és per debatre, alguns quan perden les eleccions no es dediquen a debatre sinó a intentar derrocar els governs legítimament triats per una immensa majoria dels ciutadans, de manera, aquesta sí, il·legítima. Però bé, dit això...

(Alguns aplaudiments)

... dit això, al Govern sí el preocupa el que passa al carrer, al Govern sí el preocupa què passarà a tots aquells municipis on, si no convalidam avui aquest decret llei, demà, millor dit, el dia 5 d'agost, el dia de Santa Maria de les Neus, patrona d'Eivissa, no es podran donar llicències, no es podran donar finals d'obra i no es podran donar les cèdules d'habitabilitat, i això segurament a vostès no els preocupa ni mica, però a les persones afectades els preocupa i els preocupa molt. Perquè una persona que ha pagat una llicència vol tenir la seva cèdula d'habitabilitat, perquè vol tenir el final d'obra i perquè vol tenir llum i perquè vol viure a ca seva, i si això no ho feim, això no ho faran, i això a vostès els és igual. Jo no sé a qui no li preocupa el que passa al carrer i el que passa a les famílies, ...

(*Alguns aplaudiments*)

... perquè la gent no està sobrada, ningú no està sobrat, la gent no es pot permetre continuar pagant lloguers, com passa en molts casos, tenir un habitatge acabat i no poder-hi viure perquè no li donen el final d'obra, perquè no li donen la cèdula d'habitabilitat, i això és així, els agradi o no els agradi. Per tant, senyors del PSM absents, millor dit, del Grup MÉS, absents, sí ens preocupa i ens preocupa molt el que passa en els carrers. A vostès crec que el que els preocupa és sortir demà en els diaris i aconseguir, per via de número, el que no aconseguen per número de vots.

I contestant al Sr. Carbonero, Sr. Carbonero, vostè i jo crec que hem llegit dos decrets lleis diferents o tenim dos diccionaris diferents o per descomptat, i la veritat és que m'alegra, tenim dues mentalitats totalment diferents; la seva mentalitat és la presumpció de culpabilitat absoluta de tothom, per a vostès tothom és un delinqüent mentre no es demostra el contrari. No sé què feia votant aquesta Llei 10/2010 essent al Consell de Govern, no ho entenc, perquè vostè és, no pare, perquè no li varen deixar fer a vostè, vostè és el pare de la 4/2008, vostè és oncle de la 10/2010, però per suposat responsable, perquè que jo sàpiga el Consell de Govern és corresponsable, és solidàriament responsable de totes les normes, igual que el seu grup.

No és veritat res del que ha dit, ha fet una intervenció surrealista de la llei, i començaré pel més evident, miri. La contaminació, l'altra vegada va excusar no votar a favor perquè s'abocava directament, ja no hi havia ni foses sèptiques, ja hi havia un raig que anava directament als torrents; jo m'he interessat si vostè havia posat alguna denúncia durant aquest any i, per sort o per desgràcia, no n'ha posada cap, això vol dir que no devia ser tan greu, perquè jo me'n vaig anar preocupada d'aquesta cambra, i crec que qualsevol persona ben intencionada que l'escoltàs se n'hi va anar.

Vostè em diu que hem eliminat el requisit que els sistemes que s'implementin per evacuar les aigües no tinguin estanquitat, i vostè, homologat i controlat per recursos hídrics què es pensa que vol dir? O vostè es pensa que qualsevol funcionari de recursos hídrics, que ha de donar, *ex ante*, exactament igual que abans, abans ha de donar l'autorització, perquè aquestes llicències es puguin donar per part dels ajuntaments, no comprovarà aquesta estanquitat? És que el certificat d'homologació suposa, pressuposa l'estanquitat! És que, de veritat, de vegades això de vostè és per fer-nos-ho mirar!

Però és que després s'ha atrevit a dir que aquest decret llei afecta moltíssimes més situacions. Sap el que afectava moltíssimes més situacions? La seva llei, que era per a urbà i per a urbanitzable. Què hagués dit vostè si a nosaltres se'ns ocorre, vostès només posar urbà, i nosaltres posar urbà i urbanitzable? Si el que hem fet és llevar possibilitats, no posar-ne més, això és així. Però clar, ja diuen allò que la realitat no té un color o un altre sinó que *depende del color con que uno la mira*, i vostè la mira amb el negre i el negre no és del seu clavegueram, el negre és de la seva mala consciència que no varen ser capaços, ...

(*Remor de veus*)

... no varen ser capaços, durant quatre anys, sinó d'enfonsar la nostra economia, que a l'any 2008 vostè va fer una llei, la 4/2008, que vostès mateixos a l'any 2010 varen haver de tornar endarrera...

(*Remor de veus*)

... i ara avui es queixen perquè nosaltres mantenim el que vostès començaren, que era l'impuls de la reactivació econòmica. Però com poden tenir tanta barra, com poden ser tan incoherents! El que era bo per a vostès és bo per a nosaltres i, si no, ho ha dit molt bé el conseller, no ho era per a ningú. Els requisits ambientals són exactament els mateixos, no se n'ha abaixat ni un i, per tant, no faci por a la gent, que ja ho va fer l'any passat, i allò de *que viene el lobo*, al final el que passa és que ningú no se'l creu. I aquesta visió particular que té vostè de la realitat, no se la creu ningú, no se la creu ningú!

Per tant, nosaltres estam orgullosos que el nostre govern realment li preocupi allò que afecta la gent, allò que afecten als nostres ajuntaments i allò que afecta als ciutadans. Per això, vengui avui aquí i posi una solució damunt la taula. Vostès l'únic que fan són insídies, mentides i calúmnies. Això ho fan beníssim!

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps de contrarèplica té la paraula el Grup Parlamentari Socialista el Sr. Carbonero per cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Em preocupa la construcció sense clavegueram. Em preocupa la seguretat jurídica. Em preocupa molt la contaminació. Però em preocupa molt més la mentida instal·lada en el Govern de Madrid i en el Govern d'aquí.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Encara no hem començat les votacions. Poden entrar perfectament, Sr. Thomàs, fins i tot el darrer, tothom pot entrar, vostè també.

Passarem ara a la validació o no del decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació. Començam a votar.

Queda aprovat per 30 vots a favor, 18 en contra i 1 abstenció.

Un cop validat el decret llei, deman si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei? En cas afirmatiu, se sotmetrà a la votació.

Votam idò. Passam a la votació. Votam.

30 vots en contra, 19 a favor.

Queda rebutjat.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS